

Utan återvändo

Om bara några timmar ska Shadia Abed El-Naim, 22, lämna byn där hon har bott i hela sitt liv och flytta till sin nyblivne man. Stämningen inför det stundande bröllopet är lågmäld. Shadia är visserligen glad över äktenskapet, men just nu känner hon sig mest ledsen och rädd.

Shadia Abed El-Naim kommer från beduinbyn Arab El-Naim i norra Israel. Hennes blivande man Diab, 28, är från en grannby. De träffades första gången för ett halvår sedan på ett annat bröllop. Diab såg Shadia på avstånd och frågade om hon var gift eller inte. Någon vecka senare kom han för att be om hennes hand.

Shadias föräldrar gav henne några dagar att tänka på saken och hon bestämde sig för att tacka ja. Som de flesta andra kvinnor i Arab El-Naim har hon knappt lämnat byn tidigare. Bröllopet innebär att Shadia måste flytta från sin familj och alla sina vänner.

Bild Maria Steén/Moment
Text Karin Tideström

Maria Steén och Karin Tideström reste i Israel på uppdrag av stiftelsen Kvinna till Kvinna för att dokumentera villkoren för unga tjejer i krig och konflikt. Materialet kommer även att presenteras i en rapport och en fotoutställning under 2007.

Den palestinska beduinbyn Arab El-Naim i norra Israel är inte erkänd av den israeliska staten. Den finns inte utmärkt på kartan och israeliska aktivister har raderat byns namn från vägs skylten. Invånarna ges inte bygglov och bor därför i olagliga plåt-skjul. De saknar grundläggande faciliteter som el, vägunderhåll och kollektivtrafik, och lever i hög grad avskurna från omvärlden. De flesta flickor slutar skolan i tidig ålder.

◀ - Jag kommer att sakna min familj. Jag lämnar en del av mig själv i Arab El-Naim, säger hon. Shadia sminkas och kläs upp tillsammans med ett tiotal andra unga kvinnor på Salong Abir i staden Sakhnin. Då och då tittar blivande makar och svärföräldrar in för att inspektera brudarna. Shadia har svårt att hålla tårarna borta.

Stämningen under bröllopsceremonin är förväntansfull och nedstämd på samma gång. Kvinnor och män sitter åtskilda. Med jämna mellanrum tar någon av kvinnorna upp en sång som de andra stämmer in i. En efter en går de fram till Shadia och ger henne små avskedsklappar med lyckönskningar.

Plötsligt hörs handklapp och sång. Det är den blivande makens, Diabs släkt som kommer över krönet för att hämta bruden. Shadias familj börjar gråta högljutt. En bil svänger in på grusplanen och Diabs familjemedlemmar går fram till Shadia och leder henne mot bilen. Hon hoppar in och är borta. Snart fortsätter festen i nästa by.